

Sylene på svensk side

Svenska Turistföreningen (STF) ble stiftet i 1885 og har ca. 320.000 medlemmer. STF driver ca. 60 hytter i fjellet, 280 vandrerhjem (ungdomsherberger) og en rekke gjestehavner. STF har 75 kretsforeninger.

Det er staten som har ansvaret for merking av ruter, bygging av bruer, drift og bygging av rastehytter, for sikkerhetstelefoner osv., altså rutesystemet og sikkerhetsopplegget knyttet til dette.

De svenske hyttene har sesong fra midt i februar eller begynnelsen av mars til først i mai og fra siste halvdel av juni til første halvdel av september. Storulvåns fjällstation og Blåhammarens fjällstation er betjente hytter, men de har også ubetjente avdelinger. Helagsstugorna og Sylarnas fjällstation er store hytter der gjestene selv lager mat og steller hytta. Her er matsalg og betjening i sesongene. De øvrige «stugorna» er ubetjente og har vakt i sesongene. På de fleste er det nå matsalg i sesongene. Oppgjør på de ubetjente hyttene skjer til hyttevaktene. Utenom sesong har hyttene på fjellet alltid ett rom av varierende standard stående åpent.

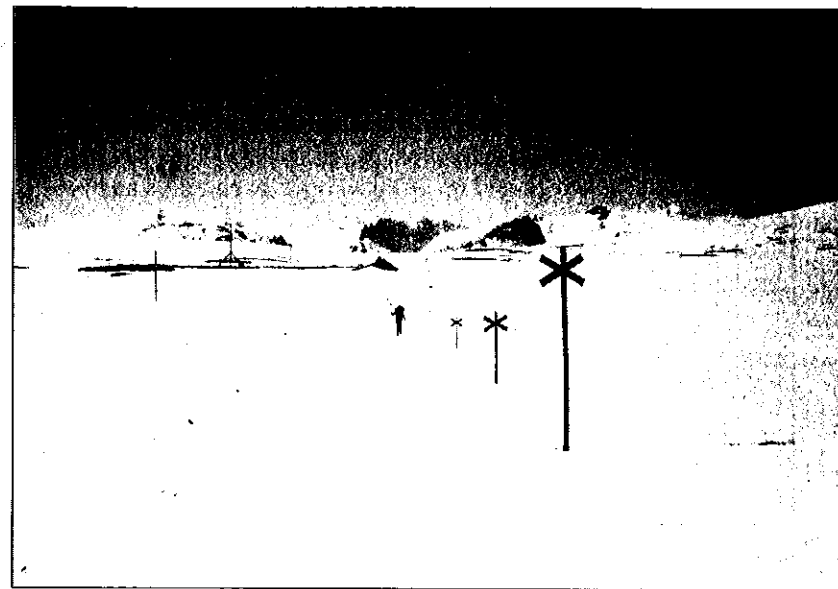
På «stugorna» må du ha med stearinlys, toalett-papir og bestikk. Lakenpose (eller sovepose) må medbringes. På noen av hyttene (Blåhammaren, Storulvån og Sylarna bl.a.) kan plass bestilles. Medlemskap i norsk turistforening gir tilsvarende rettigheter på de svenske hyttene som medlemskap i STF.

Den svenske vintermerkinga er mer omfattende enn den norske. Det samme gjelder opplegg med rastehytter, nødtelefoner, varsling fra hytte til hytte osv. Sylene er det nærmeste alpine fjellområdet til befolkningskonsentrasjonene i Sør-Sverige og derfor et av de nasjonalt aller viktigste fjellturområder i Sverige. For svenskene er Sylene på mange måter også et nybegynnerområde.

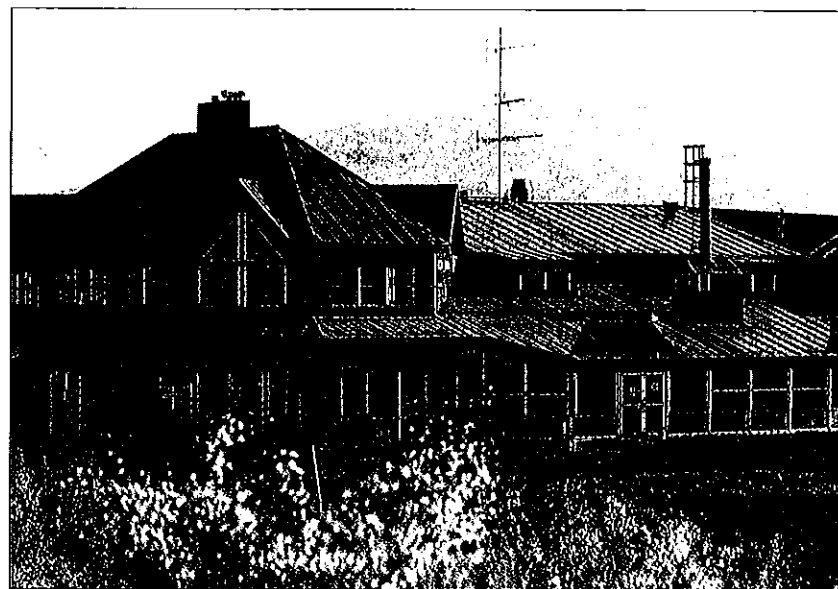
I Sverige er bruk av snøscooter på snødekket mark en del av allemannsretten. Men i det meste av Sylene er slik trafikk forbudt, og ferdsel kan bare skje etter merkede «snøscooterleder». På STF's hytter har skiløpere fortrinnsrett når hytta er full eller forventes å bli det. Snøscooterturister må vike og evt. fortsette videre til annen overnattingsmulighet. STF's holdning til scooterturister er at de ikke skal gjøre seg avhengig av turishyttene.

Sverige har restriksjoner mot hund i nasjonalparker. På STF's hytter skal folk med hund henvises til bestemte rom.

For flere opplysninger, se STF's «Fjällhandbok», som kommer ut i ny utgave hvert år.

Den svenske vintermerkingen.

Storulvån er et nytt eksempel på svensk utbygging av hotell-lignende «fjällstationer».

TEKST OG BILDER:

Årbokkomiteen står for det meste av teksten i håndboka, med Erik Stabell som forfatter både av rute- og hyttebeskrivelsene. Øvrige bidragsytere har vært Karl H. Brox, Ingerid Angell-Petersen og Kjell Ivar Knutsen, men god hjelp har vi også av en rekke andre personer som har bidratt med opplysninger.

Bildene er for en stor del tatt av Erik Stabell. Han har også tatt omslagsbildet. Ivar Horvli, Roar Nålsund, Pål Theodorsen, Ivar Maske, Ingerid Angell-Petersen, Kjell Ivar Knutsen og Per Christiansen har også levert ett eller flere bilder hver. I tillegg er noe hentet fra TT's billedarkiv.

